

Ved gravferda til

Asborg Kjebekk

torsdag 19. september 1985

nr. 347
"Jeg er i Herrens hender"

I kyrkja

Kjærlighet fra Gud springer like ut
som en kilde klar og ren.
I dens stille bunn, i dens dype grunn
gjemmes livets edelsten.

Kjærlighet fra Gud som en yndig brud
kommer smykket til oss ned.
Lukk kun opp din favn, kom i Jesu navn,
Himlen bringer den jo med!

Kjærlighet fra Gud er det store bud,
er det eneste jeg vet.
Bli i kjærlighet, og du har Guds fred,
ti Gud selv er kjærlighet!

Etter talen

Å at jeg kunne min Jesus prise
Som jeg av hjertet dog så gjerne vil,
Fordi han ville slik nåde vise
Å byde meg sitt himmerike til!

Ha takk, o Jesus, for korsets smerte,
For døden og for dine mange sår!
Der fikk jeg fred for mitt arme hjerte,
Og vinteren ble til en liflig vår.

Snart er vi hjemme og står for tronen,
Hva gjør det da om solen har oss brent?
Når hytten faller, så får vi kronen,
Og alt elende er så dermed endt.

Ja deg alene skje evig ære,
O Jesus, som oss kjøpte med ditt blod!
Vår syndebyrde du måtte bære,
Det skyldbrev slette ut oss var imot.

Å hvilken lykke å deg tilhøre!
Takk, takk at også jeg fikk være med!
Din gode gjerning du selv fullføre
til jeg står fri og frelst i evighet!

Ved grava

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, enn ei et fjed.
Hvor du meg fører, ene jeg følger med.

Etter jordfestinga

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!